

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 29

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 ianuarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
7.	— Ordin al ministrului tineretului și sportului privind aprobarea Metodologiei de alocare a fondurilor pentru activitatea sportivă de excelență a federațiilor sportive naționale pentru anul 2016	2–7
51.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind repartizarea fondului anual de premiere pentru extragerile lunare ale Loteriei bonurilor fiscale aferente anului 2016, precum și pentru organizarea unor extrageri ocazionale ale Loteriei bonurilor fiscale	8
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 29 din 19 noiembrie 2015 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)....	9–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei de alocare a fondurilor pentru activitatea sportivă de excelență a federațiilor sportive naționale pentru anul 2016

Având în vedere:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015;

— Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 884/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000;

— Hotărârea Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2007 privind aprobarea Normelor financiare pentru activitatea sportivă, cu modificările și completările ulterioare;

— Nota de fundamentare nr 5.988 din 28 decembrie 2015 a Direcției politice, strategii și performanță sportivă, în baza art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de alocare a fondurilor pentru activitatea sportivă de excelență a federațiilor sportive naționale pentru anul 2016, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, orice prevedere contrară își încetează aplicabilitatea.

Art. 4. — Direcțiile, serviciile, compartimentele de specialitate din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului și federațiile sportive naționale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul tineretului și sportului,
Elisabeta Lipă

București, 7 ianuarie 2016.

Nr. 7.

ANEXĂ

METODOLOGIE

de alocare a fondurilor pentru activitatea sportivă de excelență a federațiilor sportive naționale pentru anul 2016

Temeiul legal

— Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015;

— Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 884/2001 pentru aprobarea Regulamentului de punere în aplicare a dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000;

— Hotărârea Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2007 privind aprobarea Normelor financiare pentru activitatea sportivă, cu modificările și completările ulterioare;

— Nota de fundamentare nr. 5.988 din 28 decembrie 2015 a Direcției politice, strategii și performanță sportivă.

ARTICOLUL 1

Dispoziții generale

(1) Prezenta metodologie, referitoare la activitatea sportivă de excelență, are ca scop stabilirea principiilor, cadrului general și a procedurii pentru atribuirea contractelor de finanțare din bugetul Ministerului Tineretului și Sportului (MTS) pentru organizarea în România a acestuia în vederea atingerii scopului

propus prin obiectivele stabilite în conformitate cu interesul național și reprezentarea României la nivel de excelență sportivă.

Prin prezenta metodologie se statuează cerințele, criteriile și modul de finanțare din bugetul MTS, pe principii de transparență și nediscriminare.

(2) În vederea încurajării excelenței în sport, se organizează și se definește activitatea sportivă de excelență. Activitatea sportivă de excelență va face parte dintr-un program de excelență în România în conformitate cu interesul național în sport și cu problematica federațiilor sportive naționale. Aceasta este organizată de federațiile sportive naționale și se finanțează din alocații de la bugetul de stat și din venituri proprii ale MTS.

(3) Activitatea sportivă de excelență are ca scop promovarea imaginii României, prin arborarea tricolorului țării noastre, precum și dezvoltarea relațiilor internaționale în domeniul sportului, având ca obiectiv organizarea de competiții internaționale (campionate mondiale, campionate europene, cupe mondiale, cupe europene) desfășurate în România.

ARTICOLUL 2

Principii generale

Principiile care stau la baza finanțării sunt:

a) libera concurență — asigurarea condițiilor pentru ca o federație sportivă națională care propune organizarea unei activități sportive de excelență să aibă dreptul de a deveni beneficiar în condițiile legii;

b) eficacitatea utilizării fondurilor aprobate în baza evaluării cererii de finanțare în raport cu cerințele impuse;

c) transparența — punerea la dispoziția tuturor celor interesați a informațiilor referitoare la aplicarea procedurii de finanțare;

d) tratamentul egal — aplicarea în mod nediscriminatoriu a criteriilor și a cerințelor pentru atribuirea contractului de finanțare, astfel încât orice solicitant care depune o cerere de finanțare să beneficieze de șanse egale;

e) anualitatea — derularea întregii proceduri de finanțare în cadrul anului calendaristic în care s-a acordat finanțarea.

ARTICOLUL 3

Criterii de finanțare

Atribuirea finanțării se face pe baza următoarelor criterii:

— nivel competițional: campionate mondiale, campionate europene, cupe mondiale, cupe europene;

— nivel de reprezentare: olimpic/neolimpic;

— categorii de sportivi: seniori, tineret, juniori;

— categorii de cheltuieli conform Hotărârii Guvernului nr. 1.447/2007 privind aprobarea Normelor financiare pentru activitatea sportivă, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 4

Cerințele de calificare

(1) Documentele necesare în vederea finanțării:

— cererea de finanțare privind finanțarea activității sportive de excelență;

(se precizează denumirea activității, scopul, locația, perioada de desfășurare, bugetul estimativ);

— caietul/manualul acțiunii, stabilit de federația sportivă internațională;

— programul de măsuri privind organizarea și desfășurarea competiției;

— aprobarea prealabilă;

— autorizația de organizare, desfășurare și participare;

— devizul estimativ de cheltuieli;

— declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal.

(2) Devizul estimativ de cheltuieli se întocmește în urma propunerii unui buget estimativ care reprezintă totalitatea surselor de finanțare (bugetul de stat, venituri proprii ale MTS, alte surse) necesare realizării activității de excelență, detaliate pe categorii de cheltuieli, conform normelor legale în vigoare, respectiv Normelor financiare pentru activitatea sportivă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și Hotărârii Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii, cu modificările și completările ulterioare. Se întocmește având în vedere următoarele:

— bugetul să corespundă cu limitele legale pentru fiecare categorie de cheltuieli;

— bugetul să reflecte costurile necesare realizării competiției;

— bugetul să se întocmească exclusiv în lei;

— cheltuielile să fie oportune și justificate;

— cheltuielile să fie efectuate de la data semnării contractului până la finalizarea competiției;

— cheltuielile să fie identificabile și verificabile.

(3) Cererea de finanțare are caracter ferm și obligatoriu din punctul de vedere al conținutului și trebuie semnată, pe propria răspundere, de către reprezentantul legal al solicitantului sau de către o persoană împuternicită legal de acesta.

(4) La completarea cererii de finanțare solicitantii au obligația de a furniza lămuriri în scris pentru a asigura claritatea activității de excelență, în special cu privire la modul în care vor fi atinse obiectivele, schimbarea pozitivă, de imagine care va fi generată de activitatea de excelență organizată în România și modul în care aceasta este relevantă pentru contextul național.

ARTICOLUL 5

Procedura de depunere a cererilor de finanțare

În vederea depunerii cererilor de finanțare, solicitantul trebuie să urmeze următoarea procedură:

a) Dosarul conținând documentele menționate la art. 4 se va depune la registratura MTS, în termen de cel puțin 30 de zile lucrătoare înainte de perioada de desfășurare a activității de excelență.

Adresa de depunere:

Ministerul Tineretului și Sportului

Strada Vasile Conta nr. 16

Direcția politici, strategii și performanță sportivă

Evaluare de cereri de finanțare pentru activitatea sportivă de excelență

b) Solicitățile de finanțare depuse ulterior datei-limită prevăzute la lit. a) nu vor intra în procedura de evaluare.

ARTICOLUL 6

Procedura de verificare și evaluare a solicitărilor de finanțare

(1) Comisia de verificare a documentelor privind cerințele de calificare și evaluare a solicitărilor va fi numită prin ordin al ministrului tineretului și sportului și va fi alcătuită dintr-un număr impar de membri.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) are următoarele atribuții:

— verifică dacă documentația depusă este completă și dacă îndeplinește cerințele de calificare;

— analizează și evaluează cererile de finanțare în conformitate cu criteriile de finanțare, criteriile de eligibilitate, stabilește oportunitatea finanțării activității de excelență și propune valoarea finanțării, în limita bugetului MTS cu această destinație;

— întocmește un raport referitor la cererile evaluate și îl înaintează, în vederea aprobării, conducerii MTS.

ARTICOLUL 7

Criterii de eligibilitate

(1) Federațiile sportive naționale trebuie să aibă încheiat cu MTS un contract de finanțare pentru anul 2016 respectând condițiile de eligibilitate stipulate în Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 1.124/2015 pentru aprobarea programelor sportive de utilitate publică și a metodologiei privind finanțarea federațiilor sportive naționale de către Ministerul Tineretului și Sportului și documentele solicitate la art. 4 alin. (1).

(2) Federațiile sportive naționale trebuie să depună aprobarea prealabilă privind organizarea în România a competițiilor sportive internaționale (campionate mondiale, campionate europene, cupe mondiale, cupe europene), în conformitate cu Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 673/2015 privind aprobarea Procedurilor și condițiilor de autorizare a participării și organizării de către federațiile sportive naționale a competițiilor sportive internaționale.

ARTICOLUL 8

Procedura de evaluare a cererilor de finanțare a activității de excelență

(1) Atribuirea contractelor de finanțare se face exclusiv pe baza evaluării cererilor, procedură care permite atribuirea unui contract de finanțare din fonduri provenite din bugetul MTS, efectuată de o comisie numită prin ordin al ministrului tineretului și sportului.

(2) Propunerile pentru activitatea sportivă de excelență vor fi evaluate de către comisie, în limita unui fond anual alocat de către MTS cu această destinație.

(3) Evaluarea finanțării activității de excelență se va face în funcție de cheltuielile eligibile și de oportunitatea și necesitatea cheltuielilor impuse de organismele internaționale.

(4) Rezultatele evaluării cererilor de finanțare, precum și motivele respingerii acestora vor fi publicate pe site-ul MTS în termen de 3 zile lucrătoare de la închiderea sesiunii de evaluare.

ARTICOLUL 9

Modul de finanțare

(1) Finanțarea federațiilor sportive naționale pentru activitatea sportivă de excelență se va face pe bază de contract.

(2) Devizul de cheltuieli aprobat de MTS face parte integrantă din programul de finanțare a activității sportive de excelență.

(3) Nu se admite modificarea devizului de cheltuieli anexă la contract așa cum a fost el aprobat de MTS în urma evaluării și propunerii de finanțare.

ARTICOLUL 10

Modalități de decont

(1) În vederea depunerii decontului de cheltuieli beneficiarul finanțării va ține cont de următoarele precizări și documente:

a) pentru decontarea cheltuielilor de cazare se vor prezenta: contractul (dacă este cazul), factura fiscală, chitanța sau ordinul de plată, precum și diagrama de cazare cu semnătura și ștampila unității de cazare. Cazarea se face în unitățile din subordinea MTS, iar în cazul în care nu există această posibilitate, decontarea cheltuielilor de cazare se face în limita tarifelor stabilite prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 2.345/2010*), pentru unitățile proprii;

b) pentru decontarea cheltuielilor de masă se vor prezenta: contractul (dacă este cazul), factura fiscală, chitanța sau ordinul de plată și pontajul de masă, cu semnătura și ștampila structurii

conform art. 13 din Normele financiare pentru activitatea sportivă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Alocația de masă pe durata unei zile se calculează astfel: mic dejun 20%, prânz 40%, cină 40%;

c) pentru cheltuielile de transport se vor prezenta: factura fiscală, chitanța sau ordinul de plată, biletele de călătorie, ordine de deplasare, bonuri taxe autostradă, bonuri trecere poduri etc., precum și tabel cu participanții care au beneficiat de contravaloarea transportului, după caz;

d) pentru decontarea cheltuielilor privind închirierea de spații se vor prezenta: contractul de închiriere, factura fiscală și chitanța sau ordinul de plată;

e) pentru decontarea cheltuielilor de promovare, publicitate și realizarea de buletine informative se vor prezenta: contractul, factura fiscală, chitanța sau ordinul de plată, proces-verbal de recepție și un exemplar din fiecare produs. Suma alocată acestei categorii de cheltuieli nu va depăși 10% din valoarea totală a contractului;

f) pentru decontarea cheltuielilor privind prestările de servicii efectuate în cadrul activității sportive (inclusiv servicii de ambulanță și pază numai pentru competiții), se vor prezenta: contractele încheiate conform dispozițiilor legale în vigoare, factura fiscală, statul de plată ștampilat și semnat de reprezentanții legali, precum și procesul-verbal de recepție a serviciilor efectuate;

g) pentru decontarea de materiale consumabile se vor prezenta: contractul și factura fiscală, nota de recepție, însoțite de bon de consum sau proces-verbal de recepție din care să rezulte utilizarea materialelor în cadrul proiectului și chitanța sau ordinul de plată, maximum 5% din valoarea aprobată a activității;

h) pentru decontarea materialelor și echipamentului sportiv corespunzătoare competiției (echipament pentru voluntari dacă este cazul, numere de concurs): contract încheiat conform dispozițiilor legale în vigoare, factură fiscală, notă de recepție, bon de consum;

i) pentru decontarea medalilor, diplomelor, cupelor, trofeelor etc., acordate conform dispozițiilor din Hotărârea Guvernului nr. 1.447/2007, cu modificările și completările ulterioare, se va prezenta copia procesului-verbal al clasamentului;

j) pentru decontarea altor cheltuieli se vor prezenta documente justificative, după caz, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

k) documentele justificative vor fi ștampilate conform cu originalul.

(2) Documentele justificative pentru decontarea cheltuielilor se transmit MTS de către federațiile sportive naționale în termen de maximum 20 de zile lucrătoare de la finalizarea activității sportive, de către reprezentantul legal al federației sau de persoana împuternicită de către acesta pe bază de mandat.

(3) Vor fi acceptate la decontare numai cheltuielile efectuate în perioada stabilită prin contractul de finanțare, ca perioadă de derulare a activității de excelență.

ARTICOLUL 11

Efectuarea plăților

(1) MTS va vira beneficiarului numai sumele care corespund cheltuielilor eligibile ale activității, după verificarea documentelor justificative și a facturii emise de către beneficiar.

(2) Plata cheltuielilor se va face pe bază de decont înaintat de federația sportivă națională, la care se vor prezenta documente justificative.

*) Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 2.345/2010 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Federația va beneficia de un avans de 30% din valoarea finanțării, urmând ca la prezentarea decontului cu documente justificative să se facă plata după verificarea actelor de justificare a cheltuielilor.

(4) Cheltuielile prevăzute în contract, precum și achizițiile publice se efectuează în condițiile legii, respectiv cu respectarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare. O copie a dosarului achizițiilor realizate în cadrul proiectului va fi înaintată MTS împreună cu decontul de cheltuieli.

ARTICOLUL 12

Circuitul de decontare

(1) Decontul acțiunii de excelență care presupune adresa de înaintare cu decontul de cheltuieli, documentele justificative în copie conform cu originalul, raportul de imagine și raportul de evaluare se depun la registratura MTS.

(2) Documentele justificative se transmit de la registratură la direcția de specialitate care verifică dacă:

— activitatea de excelență corespunde scopului și obiectivelor propuse prin contractul de finanțare;

— în urma evaluării federația a respectat condițiile contractuale: loc de desfășurare, perioadă, obiective propuse și realizate;

— activitatea de excelență este înscrisă în calendarul internațional al federației internaționale de specialitate;

— devizul estimativ la contractul de finanțare corespunde cu decontul transmis de federațiile sportive naționale.

(3) Direcția de specialitate transmite, în urma verificării, direcției economice dosarul de decont pentru viza de control financiar preventiv. După avizarea de control financiar preventiv și control financiar preventiv delegat, direcția de specialitate va întocmi ordonanța de plată pentru cheltuielile eligibile și o va transmite Direcției economice și patrimoniu pentru plată.

ARTICOLUL 13

Contractul de finanțare a activității sportive de excelență

Contractul de finanțare a activității sportive de excelență face parte integrantă din prezenta metodologie.

*ANEXĂ
la metodologie*

CONTRACT DE FINANȚARE a activității sportive de excelență

Nr. .... / 2016

În temeiul dispozițiilor Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 311/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului a unei activități finanțate integral din venituri proprii, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr. 1.447/2007 privind aprobarea Normelor financiare pentru activitatea sportivă, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului ministrului tineretului și sportului nr. 7/2016 privind aprobarea Metodologiei de alocare a fondurilor pentru activitatea sportivă de excelență a federațiilor sportive naționale pentru anul 2016 și în baza raportului comisiei de analiză și evaluare nr. .... / .....,
între:

ARTICOLUL 1

Părțile contractante

1. Ministerul Tineretului și Sportului (MTS), cu sediul în București, str. Vasile Conta nr. 16, sectorul 2, cod fiscal 26604620, cont nr. ...., deschis la Activitatea de trezorerie și contabilitate publică a municipiului București, reprezentat prin Elisabeta Lipă — ministru, și Clara Untaru, șef serviciu, pe de o parte,

și

2. Federația Sportivă Națională ....., cu sediul în ....., str. ...., județul ....., codul fiscal nr. ...., tel./fax ....., având contul nr. ...., deschis la Banca ....., sucursala ....., reprezentată de ....., având funcția de ....., pe de altă parte

ARTICOLUL 2

Obiectul contractului

(1) Obiectul prezentului contract îl constituie finanțarea cu suma de ..... lei, de către MTS, a organizării de către Federația ..... a .....

(2) Suma prevăzută la alin. (1) este defalcată astfel:

a) sume de la bugetul de stat ...

b) sume din venituri proprii ale MTS .....

(3) Federația se obligă să realizeze activitatea sportivă de excelență întocmai, în modul, în perioada și în condițiile prevăzute prin prezentul contract.

(4) Suma prevăzută la alin. (1) va fi acordată federației ca finanțare în cuantumul și pentru categoriile de cheltuieli aprobate de către Comisia de evaluare și selecție, conform anexei „Deviz de cheltuieli”, care face parte integrantă din prezentul contract pentru organizarea și desfășurarea activității sportive de excelență.

ARTICOLUL 3

Modalități de plată

Din suma prevăzută la art. 2 alin (1) se acordă un avans de 30% la începutul acțiunii, iar diferența la finalizarea acțiunii pe baza decontului și a documentelor justificative prezentate.

ARTICOLUL 4

Durata contractului

Prezentul contract produce efecte de la data semnării sale de către ambele părți până la data de ..... (dată care va coincide cu data finalizării acțiunii).

ARTICOLUL 5

Drepturile MTS

MTS are dreptul să solicite următoarele: decontul de cheltuieli împreună cu documentele justificative certificate cu originalul, raportul de imagine, promovare MTS, sigla, raportul de evaluare a activității sportive de excelență sau orice alte date privind derularea acestuia.

ARTICOLUL 6

Obligațiile MTS

MTS are obligația să pună la dispoziția Federației suma prevăzută la art. 2 alin. (1) la termenele și în condițiile stabilite în prezentul contract.

ARTICOLUL 7

Drepturile Federației

Federația are dreptul să primească suma prevăzută la art. 2 alin. (1) la termenele și în condițiile prevăzute în prezentul contract.

ARTICOLUL 8

Obligațiile Federației

(1) Să utilizeze finanțarea numai în scopul realizării activității sportive de excelență ..... și pentru categoriile de cheltuieli aprobate de către comisia de evaluare conform anexei.

(2) Să implementeze activitatea sportivă de excelență pe propria răspundere cu scopul de a atinge obiectivele asumate: obiective de performanță .....

(3) Să întocmească și să prezinte MTS rapoartele solicitate și orice alte date privitoare la derularea activității.

(4) Să depună la sediul MTS, în termen de cel mult 15 zile de la finalizarea activității sportive, decontul de cheltuieli împreună cu documentele justificative pentru suma alocată de MTS.

(5) Să menționeze în toate materialele de promovare a activității sportive de excelență: afișe, cataloage, programe, invitații, anunțuri, bannere publicitare, coperte de CD-uri, cărți sau orice alte tipărituri sintagma: „Acțiune finanțată de Ministerul Tineretului și Sportului” împreună cu sigla MTS.

ARTICOLUL 9

Modificarea contractului

Federația are obligația de a informa de îndată MTS — cel mai târziu în termen de 48 de ore de la producere — cu privire la orice eveniment sau împrejurare de natură a cauza o modificare a proiectului sportiv.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN
privind repartizarea fondului anual de premiere
pentru extragerile lunare ale Loteriei bonurilor fiscale
afereente anului 2016, precum și pentru organizarea unor
extrageri ocazionale ale Loteriei bonurilor fiscale

Având în vedere prevederile art. 7 alin. (1), art. 2 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015,

în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se repartizează fondul anual de premiere pentru extragerile lunare ale Loteriei bonurilor fiscale afereente anului 2016, la nivelul de 1.000.000 lei pentru fiecare extragere.

(2) Fondul de premiere prevăzut la alin. (1) se majorează cu sumele necesare rotunjirii valorii câștigului aferent unui bon fiscal, în condițiile art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015 pentru organizarea Loteriei bonurilor fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015.

Art. 2. — (1) În data de 15 mai 2016 se organizează o extragere ocazională a Loteriei bonurilor fiscale.

(2) La extragerea prevăzută la alin. (1) participă bonurile fiscale emise în intervalul calendaristic cuprins între data de 1 februarie și data de 29 aprilie 2016 care îndeplinesc condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015.

Art. 3. — (1) În data de 25 decembrie 2016 se organizează o extragere ocazională a Loteriei bonurilor fiscale.

(2) La extragerea prevăzută la alin. (1) participă bonurile fiscale emise în intervalul calendaristic cuprins între data de 1 mai și data de 9 decembrie 2016 care îndeplinesc condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015.

Art. 4. — (1) Fondul de premiere alocat extragerilor prevăzute la art. 2 alin. (1), precum și la art. 3 alin. (1) este de 1.000.000 lei pentru fiecare extragere ocazională.

(2) Fondul de premiere prevăzut la alin. (1) se majorează cu sumele necesare rotunjirii valorii câștigului aferent unui bon fiscal, în condițiile art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 166/2015.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 14 ianuarie 2016.
Nr. 51.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 29**din 19 noiembrie 2015**

Dosar nr. 3.465/1/2015

Completul compus din:			
judecător Mirela Sorina Popescu	— președintele	Secției	penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție,
Simona Cristina Neniță	— judecător	la Secția	penală — judecător-raportor
Luciana Mera	— judecător	la Secția	penală
Silvia Cerbu	— judecător	la Secția	penală
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător	la Secția	penală
Ilie Iulian Dragomir	— judecător	la Secția	penală
Maricela Cobzariu	— judecător	la Secția	penală
Francisca Maria Vasile	— judecător	la Secția	penală
Leontina Șerban	— judecător	la Secția	penală
Marcela Radu	— magistrat-asistent		

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală în Dosarul nr. 2.137/122/2014 (2.787/2015) (având ca obiect contestația formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu împotriva Sentinței penale nr. 1.062 din 27 octombrie 2014, pronunțată de Tribunalul Giurgiu — Secția penală în Dosarul nr. 2.137/122/2014) prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile referitoare la chestiunea de drept: „dacă în aplicarea art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cazul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicate în temeiul Codului penal din 1968 pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal din 1968 se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului în temeiul art. 5 din noul Cod penal sau se aplică legea în vigoare la momentul efectuării operațiunii de contopire.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 274 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Sedința de judecată a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Marcela Radu, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna Marinela Mincă, procuror șef al Biroului de reprezentare din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 3.465/1/2015 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și faptul că, drept urmare a solicitărilor formulate în temeiul art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, la dosarul cauzei au fost depuse punctele de vedere asupra problemei de drept deduse dezlegării formulate de judecătorii instanțelor judecătorești de la nivelul curților de apel Oradea, Constanța, Galați, Brașov, Timișoara, București, Târgu Mureș, Bacău, Suceava, Cluj, Alba Iulia, Iași, Craiova și Pitești, în cadrul cărora s-au conturat două opinii: o primă opinie este în sensul că în cazul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicate în temeiul Codului penal din 1969 pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal din 1969 se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului în temeiul art. 5 din noul Cod penal; a doua opinie este în sensul că, în procedura prevăzută de art. 585 din Codul de procedură penală, ce vizează faza de executare a pedepselor, hotărârile de condamnare sunt definitive, astfel încât nu este aplicabil art. 5 din noul Cod penal, care implică existența unui proces penal pe rol. În consecință, operațiunea de contopire a pedepselor trebuie realizată în raport cu legea penală în vigoare la momentul contopirii, respectiv art. 39 din noul Cod penal.

De asemenea, magistratul-asistent a învederat că asupra problemei de drept supuse dezlegării a formulat punct de vedere și Universitatea Babeș Bolyai — Facultatea de Drept, Catedra de drept penal, acesta fiind în sensul că, în aplicarea art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cazul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicate în temeiul Codului penal anterior pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal anterior, se impune întotdeauna determinarea legii penale mai favorabile condamnatului conform art. 5 din noul Cod penal. Aceeași opinie a fost exprimată și de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Deopotrivă, a arătat că soluția propusă de judecătorul-raportor — de admitere a sesizării formulate de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală în Dosarul nr. 2.137/122/2014 (2.787/2015) cu consecința stabilirii faptului că în procedura de modificare a pedepsei prevăzută de art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cadrul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicată în temeiul Codului penal anterior pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub Codul penal anterior, se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului conform art. 5 din Codul penal — este similară celei comunicate de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția judiciară și de Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu.

Constatând că nu sunt cereri de formulat sau excepții de invocat, președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecătoreasă Mirela Sorina Popescu, a solicitat doamnei procuror Marinela Mincă să expună punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept supusă dezlegării.

Susținând că sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, reprezentantul Ministerului Public a arătat că problema de drept supusă dezlegării vizează identificarea legii penale aplicabile tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni, sub forma concursului de infracțiuni, atunci când această operațiune se realizează în faza executării pedepsei, urmând a se stabili dacă în această situație se aplică legea în vigoare la momentul efectuării contopirii, potrivit principiului activității legii penale sau, dimpotrivă, sunt aplicabile dispozițiile art. 5 din Codul penal în sensul aplicării legii penale mai favorabile, potrivit principiului *mitior lex*.

În acest sens, a arătat că, întrucât dispozițiile legale care reglementează tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni sunt dispoziții de drept penal substanțial, caracter pe care îl păstrează indiferent de faza procesuală în care sunt aplicabile și valorificate, acestea sunt supuse principiului aplicării legii penale mai favorabile, principiu care, pe cale de consecință, se aplică și în ipoteza contopirii pedepselor pentru infracțiuni concurente. Așadar, în ipoteza în care toate infracțiunile concurente au fost săvârșite sub legea veche, una dintre acestea fiind definitiv judecată sub legea veche, iar alta sub legea nouă, instanța investită cu soluționarea unei contestații prin care se solicită contopirea celor două pedepse este ținută să aplice în privința tratamentului concursului legea penală mai favorabilă, conform art. 5 din Codul penal.

Totodată, a arătat că, în situația ce face obiectul sesizării, fiind investită cu o singură operațiune, respectiv cea de contopire a două pedepse definitive, în aplicarea art. 5 din Codul penal, instanța este ținută să examineze comparativ dispozițiile art. 14 și 34 din Codul penal anterior cu cele corespondente din noul Cod penal, respectiv art. 16 și 39 din Codul penal.

Deopotrivă, a menționat că soluția aplicării regulii *mitior lex* în situația ce face obiectul sesizării pendinte este susținută și de dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, care prevăd că legea nouă se aplică exclusiv în cazul pluralității de infracțiuni, atunci când una dintre infracțiunile concurente a fost săvârșită sub imperiul legii noi. *Per a contrario*, în celelalte cazuri, deci și în situația dată, se aplica principiul legii penale mai favorabile.

În final, arătând că aceeași concluzie se desprinde și din considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 265/2014, reprezentantul Ministerului Public a solicitat admiterea sesizării formulate de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală în Dosarul nr. 2.137/122/2014 (2.787/2015), cu consecința stabilirii faptului că în aplicarea art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cazul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicate în temeiul Codului penal anterior pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal anterior, se determină legea penală mai favorabilă condamnatului în temeiul art. 5 din noul Cod penal.

Constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat debaterile închise, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut dosarul în pronunțare.

ÎN ALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 22 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.137/122/2014 (2.787/2015), Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, în temeiul art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile referitoare la chestiunea de drept: „*dacă în aplicarea art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cazul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicate în temeiul Codului penal din 1968 pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal din 1968 se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului în temeiul art. 5 din noul Cod penal sau se aplică legea în vigoare la momentul efectuării operațiunii de contopire*”.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin Sentința penală nr. 1.062 din 27 octombrie 2014, pronunțată de Tribunalul Giurgiu — Secția penală, în baza art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, s-a admis cererea formulată de condamnatul Z.A. și, în consecință:

S-a înlăturat din pedeapsa de 7 ani închisoare stabilită prin Sentința penală nr. 1.106 din 28 decembrie 2012 a Tribunalului București — Secția I penală, definitivă prin Decizia penală nr. 3.181 din 18 octombrie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 40/F din 21 ianuarie 2010 a Tribunalului București — Secția I penală, definitivă prin Decizia penală nr. 828 din 3 martie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

S-a înlăturat din pedeapsa de 8 ani închisoare stabilită prin Sentința penală nr. 307 din 17 aprilie 2013 a Tribunalului București — Secția I penală, definitivă prin Decizia penală nr. 1.951 din 6 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 40/F din 21 ianuarie 2010 a Tribunalului București — Secția I penală, definitivă prin Decizia penală nr. 828 din 3 martie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

În temeiul dispozițiilor art. 39 alin. (1) lit. b) din noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 din noul Cod penal, s-a contopit pedeapsa de 5 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 307 din 17 aprilie 2013 a Tribunalului București — Secția I penală, definitivă prin Decizia penală nr. 1.951 din 6 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, cu pedeapsa de 4 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 1.106 din 28 decembrie 2012 a Tribunalului București — Secția I penală, definitivă prin Decizia penală nr. 3.181 din 18 octombrie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, stabilindu-se ca inculpatul Z.A. să execute pedeapsa cea mai grea, de 5 ani închisoare.

În baza art. 43 alin. (1) din noul Cod penal, s-a adăugat la pedeapsa rezultantă de 5 ani închisoare pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 40/F din 21 octombrie 2010 a Tribunalului București — Secția I penală, definitivă prin Decizia penală nr. 828 din 3 martie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, stabilindu-se ca inculpatul Z.A. să execute în total 8 ani închisoare.

În baza art. 45 alin. (1), (2) și alin. (3) lit. a) din noul Cod penal s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din noul Cod penal, pe o durată de 4 ani după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. (1) și (3) din noul Cod penal s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din noul Cod penal până când pedeapsa închisorii va fi executată sau considerată ca executată.

S-a dedus arestarea preventivă a inculpatului de la 17 iunie 2009 la 21 ianuarie 2010 și de la 24 octombrie 2013 la zi.

S-a dispus anularea mandatelor de executare a pedepsei închisorii nr. 1.469 din 21 octombrie 2013 și nr. 582 din 10 iunie 2014, ambele emise de Tribunalul București — Secția I penală și emiterea unui nou mandat pentru pedeapsa rezultantă.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Giurgiu la data de 17 iulie 2014, condamnatul Z.A., deținut în Penitenciarul Giurgiu, a solicitat contopirea pedepselor aplicate prin Sentința penală nr. 307 din 17 aprilie 2013 a Tribunalului București — Secția I penală, definitivă prin Decizia penală nr. 1.951 din 6 iunie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și Sentința penală nr. 1.106 din 28 decembrie 2012 a Tribunalului București — Secția I penală, definitivă prin Decizia penală nr. 3.181 din 18 octombrie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Analizând cererea formulată, prima instanță a reținut că faptele pentru care inculpatul Z.A. a fost condamnat prin cele două sentințe definitive sunt concurente, fiind comise la datele de 23 martie 2013 și, respectiv, 8 februarie 2012.

Ca atare, în virtutea dispozițiilor art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, instanța a admis cererea și, potrivit art. 5 din noul Cod penal, a aplicat dispozițiile Codului penal din 1969 ca lege penală mai favorabilă.

Împotriva acestei sentințe a formulat contestație Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu, invocând faptul că în mod greșit prima instanță a reținut prevederile art. 39 din noul Cod penal și a stabilit ca petentul să execute pedeapsa cea mai grea, fără aplicarea vreunui spor, cât și dispozițiile art. 5 din Codul penal, deși obiectul cauzei îl constituia o cerere de contopire a unor pedepse definitive.

În motivarea contestației, parchetul a mai susținut că, întrucât în cazul unui concurs de infracțiuni se verifică dacă pedeapsa rezultantă aplicată potrivit legii vechi depășește maximumul la care se poate ajunge în baza legii noi, în speță, având în vedere faptul că aplicarea unui spor de pedeapsă este obligatorie potrivit noului Cod penal și facultativă conform Codului penal din 1969, cererea de contopire trebuia soluționată potrivit legii vechi.

Contestația a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a II-a penală, cu nr. 2.137/122/2014 (2.787/2015).

III. Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Curtea de Apel București, investită cu soluționarea contestației parchetului împotriva Sentinței penale nr. 1.062 din 27 octombrie 2014 a Tribunalului Giurgiu, cu privire la problema de drept supusă analizei, a apreciat că operațiunea de contopire trebuie realizată în raport cu dispozițiile art. 39 din noul Cod penal, legea în vigoare la momentul contopirii, întrucât într-o astfel de situație nu este aplicabil art. 5 din noul Cod penal ce impune ca și condiție premisă lipsa unei hotărâri definitive de condamnare. Aceeași concluzie se impune ca urmare a interpretării gramaticale a art. 5 din noul Cod penal care folosește ca momente temporale, cel al „săvârșirii infracțiunii” și „judecarea definitivă a cauzei”, termeni de natură a indica că acest principiu este aplicabil exclusiv în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, nu și în cazul unor cereri accesorii, cum este cererea de contopire formulată ulterior aplicării definitive a pedepselor.

De asemenea, s-a motivat că nu poate fi omis faptul că într-o astfel de situație tranzitorie condamnatul a beneficiat de efectele legii penale mai favorabile pentru una dintre cele două pedepse (infracțiunea săvârșită sub Codul penal din 1969 și pentru care pedeapsa s-a aplicat în temeiul noului Cod penal), cu ignorarea tratamentului juridic aplicabil pluralității de infracțiuni, deci fără a se aplica global legea penală mai favorabilă, conform Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale a României.

IV. Punctele de vedere ale procurorului și ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

În ședința din 18 septembrie 2015, reprezentantul Ministerului Public a opinat în sensul că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, susținând că într-o situație tranzitorie ca cea dedusă judecării, operațiunea de contopire trebuie efectuată potrivit legii penale mai favorabile condamnatului, în temeiul art. 5 din Codul penal.

Același punct de vedere a exprimat și apărătorul condamnatului Z.A.

V. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele judecătorești arondate

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție curțile de apel Oradea, Constanța, Galați, Brașov, Timișoara, București, Târgu Mureș, Bacău, Suceava, Cluj, Alba Iulia, Iași, Craiova și Pitești care, după caz, au făcut referire și la punctele de vedere ale unora dintre instanțele arondate.

În cadrul punctelor de vedere comunicate s-au conturat două opinii:

Într-o primă opinie, s-a susținut că judecarea cererilor întemeiate pe dispozițiile art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală reprezintă o judecată distinctă de fiecare dintre procedurile judiciare în care au fost aplicate pedepsele supuse contopirii, astfel încât se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului în temeiul art. 5 din noul Cod penal.

În consecință, s-a opinat că în cazul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicate în temeiul Codului penal din 1969 pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal din 1969 se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului în temeiul art. 5 din noul Cod penal.

Prin această modalitate se asigură și respectarea dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012, care stabilesc aplicarea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni după legea nouă, dacă cel puțin una dintre infracțiunile componente a fost comisă sub legea veche.

Totodată, în aplicarea art. 5 din noul Cod penal, caracterul mai favorabil al legii penale se apreciază la momentul procedurii prevăzute de art. 585 din Codul de procedură penală, pornind de la pedepsele aplicate, iar nu de la mecanismul aplicării acestora, cu atât mai mult cu cât în cursul acestei judecări distincte aplicarea globală a legii penale mai favorabile are în vedere soluționarea tuturor problemelor decurgând din constatarea existenței uneia dintre situațiile prevăzute de art. 585 alin. (1) din Codul de procedură penală. Concret, cu referire la concursul de infracțiuni, se vor aplica dispozițiile unei singure legi (aceea mai favorabilă) cu privire la modul de calcul al pedepsei rezultante.

În acest sens, s-au exprimat Curtea de Apel Oradea (Tribunalul Bihor, Tribunalul Satu Mare), Curtea de Apel Constanța (Tribunalul Constanța, Tribunalul Tulcea, Judecătoria Tulcea, Judecătoria Medgidia), Curtea de Apel Brașov (Judecătoria Târgu Secuiesc), Curtea de Apel Timișoara (Tribunalul Arad), Curtea de Apel București (Secția I penală, Tribunalul București — Secția I penală, Tribunalul Ilfov, Judecătoria Giurgiu, Judecătoria Sectorului 1 București, Judecătoria Sectorului 4 București, Judecătoria Sectorului 5 București, Judecătoria Turnu Măgurele), Curtea de Apel Târgu Mureș (Judecătoria Miercurea-Ciuc, Judecătoria Luduș, Judecătoria Odorheiu Secuiesc), Curtea de Apel Bacău (Tribunalul Neamț, Tribunalul Bacău), Curtea de Apel Cluj (Tribunalul Cluj, Tribunalul Maramureș, Judecătoria Șimleu

Silvaniei), Curtea de Apel Alba Iulia (Tribunalul Sibiu, Judecătoria Săliște, Judecătoria Sibiu), Curtea de Apel Iași (Judecătoria Iași, Tribunalul Vaslui) și Curtea de Apel Craiova (Tribunalul Dolj, Judecătoria Drobeta-Turnu Severin).

În cea de-a doua opinie, s-a apreciat că operațiunea de contopire trebuie realizată în raport cu dispozițiile art. 39 din noul Cod penal, lege în vigoare în momentul efectuării operațiunii de contopire.

În argumentarea acestei opinii s-a susținut că în situația prevăzută de art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală nu sunt aplicabile dispozițiile art. 5 din noul Cod penal, întrucât acestea vizează aplicarea legii penale mai favorabile numai în situația în care de la comiterea infracțiunii și până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale; or, în situația dată, operațiunea de contopire vizează două hotărâri judecătorești definitive.

S-a mai susținut că aplicarea principiului legii penale mai favorabile presupune existența unei situații tranzitorii, ipoteza prevăzută de art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală neîndeplinind această condiție, întrucât presupune modificarea unor pedepse în cursul executării.

Deopotrivă, s-a argumentat că normele de procedură sunt de imediată aplicare, astfel încât în situația dată nu este incident principiul legii penale mai favorabile.

În acest sens s-au pronunțat următoarele instanțe: Curtea de Apel București (Secția a II-a penală, Judecătoria Sectorului 6 București, Tribunalul Ialomița, Judecătoria Alexandria), Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Sălaj, Judecătoria Dragomirești, Judecătoria Vișeu de Sus, Judecătoria Bistrița, Judecătoria Avrig, Tribunalul Iași, Tribunalul Gorj, Tribunalul Brașov, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Galați, Tribunalul Timiș, Tribunalul Caraș-Severin, Judecătoria Oradea, Judecătoria Beiuș și Judecătoria Rupea.

VI. **Opinia specialiștilor consultați**

Deși s-au solicitat opiniile mai multor specialiști în domeniul dreptului penal, doar Universitatea Babeș-Bolyai — Facultatea de Drept, Catedra de drept penal, a comunicat un punct de vedere asupra problemei de drept deduse dezlegării, acesta fiind în sensul că, în aplicarea art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cazul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicate în temeiul Codului penal anterior pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal anterior, se impune întotdeauna determinarea legii penale mai favorabile condamnatului, conform art. 5 din noul Cod penal.

În argumentarea punctului de vedere exprimat s-a susținut, în esență, că operațiunea de contopire a unor pedepse aplicate prin hotărâri definitive, indiferent de legea în baza căreia au fost stabilite, în măsura în care toate faptele au fost comise sub legea veche, este supusă principiului legii penale mai favorabile întrucât acesta nu privește doar stabilirea pedepsei pentru o anumită faptă, ci este incident în soluționarea oricărei cauze în privința căreia a intervenit o succesiune de legi în timp, deci și în privința contopirii.

S-a mai arătat că o astfel de soluție este susținută și de dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012, potrivit cărora contopirea se face în mod obligatoriu potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub imperiul legii noi. Or, interpretând *per a contrario* dispoziția legală precitată, rezultă că, în ipoteza în care toate infracțiunile au fost comise sub legea veche, contopirea nu se face în mod obligatoriu în baza legii noi, ci în baza legii mai favorabile.

Deopotrivă, s-a susținut că în situații de natura celei care a determinat prezenta sesizare, soluția aplicării obligatorii a legii noi nu este cu nimic mai conformă cu principiul statornicit prin Decizia Curții Constituționale nr. 265/2014, atâta vreme cât una dintre pedepse a fost stabilită definitiv potrivit legii vechi.

Totodată, s-a argumentat că soluția determinării legii penale mai favorabile condamnatului conform art. 5 din noul Cod penal în situația de natura celei ce face obiectul sesizării este acceptată și în dreptul comparat, făcându-se trimitere în acest sens la dreptul spaniol, respectiv la hotărârile Tribunalului Suprem din această țară prin care s-a statuat că, deși pedeapsa a fost aplicată potrivit legii vechi, prescripția executării pedepsei se va calcula potrivit legii noi, dacă este mai favorabilă sub acest aspect.

VII. **Examenul jurisprudenței în materie**

1. *Jurisprudența națională relevantă*

În materialul transmis de curțile de apel nu a fost identificată nicio hotărâre în care problema de drept — obiect al sesizării — să fi fost examinată explicit.

2. *Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție*
Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

3. *Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale*

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

4. *Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului*

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

VIII. **Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție** a fost în sensul că în procedura de modificare a pedepsei prevăzută în art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cadrul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicate în temeiul Codului penal anterior pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal anterior, se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului, conform art. 5 din noul Cod penal.

În argumentarea acestui punct de vedere s-a susținut că dispozițiile privitoare la pedeapsă în cazul concursului de infracțiuni constituie norme de drept penal substanțial, astfel încât acestea sunt guvernate de principiul aplicării legii penale mai favorabile (*mitior lex*), iar nu de principiul imediatei aplicabilități, care guvernează normele de drept procesual penal.

Dispozițiile art. 5 din noul Cod penal sunt incidente în cazul concursului de infracțiuni, dacă aplicarea pedepsei rezultante se realizează în cadrul unei judecăți distincte de judecarea fiecăreia dintre infracțiunile care compun concursul, întrucât într-o astfel de ipoteză sintagma „*judecarea definitivă a cauzei*” la care se referă textul de lege precitat semnifică judecarea definitivă a cauzei în care instanța aplică pedeapsa rezultantă sau, mai exact, judecarea definitivă a cauzei în care instanța aplică pentru prima dată dispozițiile legale privitoare la pedeapsa în cazul concursului de infracțiuni, dispoziții care nu au fost aplicate cu titlu definitiv anterior.

Dispozițiile art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală prevăd o judecată distinctă, care presupune exclusiv aplicarea pedepsei rezultante, pe baza dispozițiilor privitoare la pedeapsa în cazul concursului de infracțiuni, în cadrul acestei proceduri instanța fiind abilitată să aplice pentru prima dată normele de drept penal substanțial în materia concursului de infracțiuni. Or, aplicând pentru prima dată normele de drept penal substanțial privitoare la pedeapsa în cazul concursului de infracțiuni, în cadrul unei judecăți distincte, instanța nu are niciun temei legal pentru a înlătura incidența principiului aplicării legii penale mai favorabile, în condițiile art. 5 din noul Cod penal, și nici pentru a înlocui acest principiu specific normelor de drept penal substanțial cu principiul imediatei aplicabilități, ce caracterizează normele de drept procesual penal.

S-a mai susținut că excluderea aplicării legii penale mai favorabile, în condițiile art. 5 din noul Cod penal, în cadrul

procedurii de modificare a pedepsei prevăzute în art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală — ori de câte ori instanța aplică pentru prima dată dispozițiile legale privitoare la pedeapsa în cazul concursului de infracțiuni — ar conduce atât la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, cât și la încălcarea art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum este interpretat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Prin determinarea legii penale mai favorabile în procedura de modificare a pedepsei prevăzută în art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală nu se încalcă Decizia Curții Constituționale nr. 265/2014 — potrivit căreia dispozițiile art. 5 din noul Cod penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile —, întrucât, în cadrul judecării distincte pe care o presupune aplicarea pedepsei rezultante, instanța nu poate combina prevederile din Codul penal anterior cu prevederile noului Cod penal, ci aplică în mod global prevederile uneia dintre legile succesive în cauza care are ca obiect contopirea pedepselor.

Astfel, în procedura prevăzută în art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, instanța nu poate modifica niciuna dintre hotărârile judecătorești definitive prin care s-a dispus condamnarea separată pentru fiecare dintre infracțiunile care compun concursul, chiar dacă pentru una dintre infracțiunile concurente săvârșite sub imperiul Codului penal anterior s-au aplicat prevederile Codului penal anterior, iar pentru o altă infracțiune concurentă săvârșită tot sub imperiul Codului penal anterior s-au aplicat prevederile noului Cod penal. Practic, în această procedură instanța este abilitată exclusiv să aplice pedeapsa rezultantă, în cadrul unei judecări distincte în care nu poate combina prevederile din Codul penal anterior cu prevederile noului Cod penal.

În susținerea opiniei exprimate au mai fost invocate și următoarele argumente:

1. În conformitate cu dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012, „Tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă”.

Din interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 rezultă că, atunci când niciuna dintre infracțiunile din structura pluralității nu a fost comisă sub legea nouă, instanța nu aplică în mod obligatoriu tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni potrivit legii noi, ci determină legea penală mai favorabilă din punctul de vedere al tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni.

Redactarea dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 („chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi”) anticipează existența unor situații în care pentru unele infracțiuni concurente s-au aplicat dispozițiile Codului penal anterior, iar pentru alte infracțiuni concurente s-au aplicat dispozițiile noului Cod penal, însă instituie aplicarea obligatorie a tratamentului sancționator al concursului de infracțiuni prevăzut în noul Cod penal numai în ipoteza în care cel puțin una dintre infracțiunile concurente a fost comisă sub legea nouă. Prin urmare, în ipoteza în care niciuna dintre infracțiunile concurente nu a fost comisă sub legea nouă, instanța nu are un temei legal pentru a aplica, în mod automat, tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni prevăzut în noul Cod penal și a înlătura incidența principiului aplicării legii penale mai favorabile, în condițiile art. 5 din noul Cod penal.

2. Potrivit minutei întâlnirii reprezentanților Consiliului Superior al Magistraturii cu președintele secțiilor penale de la Înalta Curte de Casație și Justiție și curțile de apel (Curtea de Apel București, 27—28 noiembrie 2014), publicată pe pagina de internet a Institutului Național al Magistraturii, „punctul de vedere agreed de participanții la întâlnire a fost în sensul că procedura

prevăzută de art. 585 din Codul de procedură penală reprezintă o procedură de judecată distinctă de fiecare dintre cauzele în care au fost aplicate pedepsele supuse contopirii, iar respectivele pedepse sunt intrate în puterea lucrului judecat. Ca urmare, caracterul mai favorabil al legii penale se apreciază la momentul acestei proceduri, pornind de la pedepsele aplicate, iar nu de la mecanismul aplicării acestora. În cursul acestei judecări distincte, aplicarea globală a legii penale mai favorabile are în vedere soluționarea tuturor problemelor decurgând din constatarea existenței uneia dintre situațiile prevăzute de art. 585 alin. (1) din Codul de procedură penală. Concret, referindu-ne la concursul de infracțiuni, se vor aplica dispozițiile unei singure legi (aceea mai favorabilă) referitor atât la anularea suspendării executării unei pedepse, cât și la modul de calcul al pedepsei rezultante”.

IX. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. 2.509/C/2492/III-5/2015, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția judiciară a comunicat concluziile formulate asupra chestiunii de drept supuse dezlegării, solicitând admiterea sesizării formulate de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală cu consecința stabilirii faptului că în aplicarea art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cazul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicate în temeiul Codului penal anterior pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal anterior se determină legea penală mai favorabilă condamnatului în temeiul art. 5 din Codul penal.

În argumentarea soluției propuse, constatând, prioritar, că sesizarea îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, parchetul a susținut că, întrucât dispozițiile legale referitoare la tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni, reglementând răspunderea penală a inculpatului și stabilirea pedepsei, sunt norme de drept substanțial, natură pe care și-o păstrează indiferent în care fază a procesului penal sunt incidente și valorificate, acestea sunt guvernate de principiul legii penale mai favorabile.

A mai arătat că o astfel de soluție a fost consacrată și de doctrină, dar și de Curtea Constituțională și instanța supremă, care recunosc aplicarea legii penale mai favorabile față de pedepse definitive în situația unor proceduri judiciare subsecvente raportului juridic substanțial de drept penal, prin extinderea efectelor acestuia până la executarea sau considerarea ca fiind executată a pedepsei aplicate.

În consecință, s-a apreciat că în ipoteza în care toate infracțiunile concurente au fost săvârșite sub legea veche, una dintre acestea fiind definitiv judecată sub legea veche, iar alta, definitiv judecată sub legea nouă, se va aplica în privința tratamentului concursului legea mai favorabilă, sens în care vor fi comparate efectele produse de art. 14 și art. 34 din Codul penal anterior cu efectele produse de art. 6 și art. 39 din Codul penal, fără a fi însă valorificate și dispozițiile art. 15 din Codul penal anterior care, potrivit art. 4 Legea nr. 187/2012, sunt excluse de la extraactivitate.

X. Dispoziții legale incidente

Art. 3 din Codul penal — Activitatea legii penale

„Art. 3. — Legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea se află în vigoare.”

Art. 5 din Codul penal — Aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei

„Art. 5. — (1) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea penală mai favorabilă.[...]”

Art. 39 din Codul penal — Pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni

„Art. 39. — (1) În caz de concurs de infracțiuni se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa după cum urmează:

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;”.

Art. 40 din Codul penal — Contopirea pedepselor pentru infracțiuni concurente

„Art. 40. — (1) Dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 39.

(2) Dispozițiile art. 39 se aplică și în cazul în care, după ce o hotărâre de condamnare a rămas definitivă, se constată că cel condamnat mai suferise o condamnare definitivă pentru o infracțiune concurentă.

(3) Dacă infractorul a executat integral sau parțial pedeapsa aplicată prin hotărârea anterioară, ceea ce s-a executat se scade din durata pedepsei aplicate pentru infracțiunile concurente. (...)”

Art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

„Art. 10. — Tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă.”

Art. 585 din Codul de procedură penală — Alte modificări de pedepse

„Art. 585. — (1) Pedeapsa pronunțată poate fi modificată, dacă la punerea în executare a hotărârii sau în cursul executării pedepse se constată, pe baza unei alte hotărâri definitive, existența vreuneia dintre următoarele situații:

a) concursul de infracțiuni [...]”

Art. 34 din Codul penal din 1969 — Pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni săvârșite de persoana fizică

„Art. 34. — În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte, iar dintre acestea se aplică pedeapsa, după cum urmează: [...]”

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporită până la maximum ei special, iar când acest maximum nu este îndestulător, se poate adăuga un spor de până la 5 ani;”.

Art. 36 din Codul penal din 1969 — Contopirea pedepselor pentru infracțiuni concurente săvârșite de persoana fizică

„Art. 36. — Dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 34 și 35.

Dispozițiile art. 34 și 35 se aplică și în cazul în care, după ce o hotărâre de condamnare a rămas definitivă, se constată că cel condamnat suferise și o altă condamnare definitivă pentru o infracțiune concurentă.

Dacă infractorul a executat în total sau în parte pedeapsa aplicată prin hotărârea anterioară, ceea ce s-a executat se scade din durata pedepsei aplicate pentru infracțiunile concurente. [...]”

XI. Opinia judecătorului-raportor

Soluția propusă de judecătorul-raportor în dezlegarea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării pendinte este aceea că, în procedura de modificare a pedepsei prevăzută în art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cadrul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicată în temeiul Codului penal din 1969 pentru o infracțiune săvârșită sub această lege cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub Codul penal anterior, se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului în temeiul art. 5 din noul Cod penal.

În argumentarea soluției propuse, pornind de la dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012, potrivit cărora tratamentul

sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi, atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, judecătorul-raportor a susținut că din interpretarea *per a contrario* a aceluiași text de lege rezultă că, în situația în care niciuna dintre infracțiunile concurente pentru care s-au aplicat pedepse individuale prin hotărâri definitive nu a fost comisă după intrarea în vigoare a noului Cod penal, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni va fi cel prevăzut de Codul penal anterior — lege penală mai favorabilă condamnatului căruia i se stabilește în procedura reglementată de art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală pentru prima dată pedeapsa rezultantă.

Totodată, pornind de la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 214 din 16 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 8 septembrie 1997, judecătorul-raportor a susținut că în cazul modificării pedepsei, situație tranzitorie ce se creează la data săvârșirii infracțiunilor din structura pluralității și durează până la executarea pedepsei rezultante stabilită pentru prima dată într-o procedură distinctă, determinarea legii aplicabile se face potrivit regulilor înscrise în art. 15 alin. (2) din Constituția României și art. 5 din noul Cod penal — în sensul aplicării legii penale mai favorabile, independent de data la care cele două sentințe de condamnare au rămas definitive.

Deopotrivă, judecătorul-raportor a susținut că, atât potrivit legislației penale, cât și jurisprudenței Curții Constituționale, dispozițiile legale privitoare la pedeapsă în cazul concursului de infracțiuni constituie norme de drept penal substanțial, care atrag incidența principiului aplicării legii penale mai favorabile (*mitior lex*).

În consecință, învederând și faptul că prin determinarea legii penale mai favorabile în procedura de modificare a pedepsei prevăzute în art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală nu se nesocotește Decizia Curții Constituționale nr. 265/2014 întrucât, în cadrul judecării distincte pe care o presupune aplicarea pedepsei rezultante, instanța nu poate combina prevederile din Codul penal anterior cu prevederile din noul Cod penal, ci aplică global dispozițiile uneia dintre legile succesive care sunt mai favorabile, *judecătorul-raportor* a concluzionat că dezlegarea care trebuie dată chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării pendinte este aceea că, în procedura de modificare a pedepsei prevăzută în art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cadrul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicată în temeiul Codului penal din 1969 pentru o infracțiune săvârșită sub această lege cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub Codul penal anterior, se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului, în temeiul art. 5 din noul Cod penal.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală prin Încheierea din 22 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.137/122/2014 (2.787/2015), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

A) Cu privire la admisibilitatea sesizării

În cauză sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

În acest sens, Curtea de Apel București este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, chestiunea de drept cu care a fost sesizată instanța supremă nu a primit încă rezolvare printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs, iar soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

Constatând îndeplinite condițiile de admisibilitate, Înalta Curte de Casație și Justiție va proceda la analiza pe fond a chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

B) Cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită

Problema de drept are în vedere tratamentul sancționator aplicabil pluralității de infracțiuni sub forma concursului de infracțiuni, în procedura reglementată de art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, atunci când ambele infracțiuni din structura pluralității au fost comise sub legea veche, iar pedepsele individuale au fost stabilite la momente diferite, una sub Codul penal din 1969, iar alta în baza Codului penal în vigoare. În această situație, se pune problema dacă legea penală mai favorabilă condamnatului se determină în temeiul art. 5 din noul Cod penal sau se aplică legea în vigoare la momentul efectuării operațiunii de contopire.

În conformitate cu dispozițiile art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, „Pedeapsa pronunțată poate fi modificată, dacă la punerea în executare a hotărârii sau în cursul executării pedepsei se constată, pe baza unei alte hotărâri definitive, existența vreuneia dintre următoarele situații: a) concursul de infracțiuni [...]”

Procedura reglementată de dispozițiile art. 585 din Codul de procedură penală se referă la aplicarea unor dispoziții legale de drept substanțial din Codul penal privind pedeapsa, a căror aplicare nu a fost posibilă în cursul judecării, deoarece instanța care a pronunțat condamnarea definitivă nu a avut cunoștință de ele.

Chestiunea de drept invocată se impune a fi analizată sub mai multe aspecte:

Astfel, conform dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi, atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă.

Dispozițiile legale enunțate, prin conținutul lor și locul unde au fost poziționate de legiuitor, în titlul I „Dispoziții privind aplicarea în timp a legii penale”, cap. III „Dispoziții privind aplicarea și executarea sancțiunilor penale”, au caracter de norme tranzitorii, reprezentând o reglementare cu un caracter special în raport cu prevederile art. 39—40 din noul Cod penal.

Dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 sunt aplicabile numai în situația în care cel puțin una dintre infracțiunile concurente a fost comisă după intrarea în vigoare a noului Cod penal, când tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni va fi obligatoriu, cel prevăzut de noul Cod penal — art. 39—40, mai sever, deoarece sub imperiul acestuia s-a desăvârșit, finalizat pluralitatea infracțională.

Per a contrario, în situația în care niciuna dintre infracțiunile concurente pentru care s-au aplicat pedepse individuale prin hotărâri definitive nu a fost comisă după intrarea în vigoare a noului Cod penal, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni va fi cel prevăzut de Codul penal anterior — care, în acest caz, este legea penală mai favorabilă condamnatului căruia i se stabilește în procedura reglementată de art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală pentru prima dată pedeapsa rezultantă.

În această situație tranzitorie, nu există temeii legal pentru a aplica tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni prevăzut de noul Cod penal.

Sub un alt aspect, se reține că în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat, cu valoare de principiu, că forța obligatorie ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, Curtea a reținut că atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt general obligatorii și se impun cu aceeași forță tuturor subiecților de drept (în acest sens, Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995,

Decizia nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014).

Prin Decizia nr. 214 din 16 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 8 septembrie 1997, Curtea Constituțională a statuat în considerentele hotărârii că *„situația tranzitorie în succesiunea legilor penale se ivește, dacă de la data săvârșirii infracțiunii, când ia naștere raportul juridic penal de conflict și până la încetarea sau stingerea acestui raport prin executarea sau considerarea ca executată a pedepsei aplicate, iar uneori până la înlăturarea consecințelor condamnării prin reabilitare, au intervenit una sau mai multe legi penale. Legea aplicabilă este întotdeauna legea cea mai favorabilă”*.

Prin raportare la Decizia Curții Constituționale anterior menționată, ale cărei considerente sunt obligatorii, se apreciază că, în cazul modificării pedepsei, situația tranzitorie se creează de la data săvârșirii infracțiunilor din structura pluralității și durează până la executarea pedepsei rezultante stabilită pentru prima dată într-o procedură distinctă.

Întrucât în acest interval a intervenit o lege penală — art. 38—40 din noul Cod penal — care a schimbat modalitatea de stabilire a pedepsei rezultante în situația concursului de infracțiuni, determinarea legii aplicabile se face potrivit regulilor înscrise în art. 15 alin. (2) din Constituția României și art. 5 din noul Cod penal — în sensul aplicării legii penale mai favorabile, independent de data la care cele două sentințe de condamnare au rămas definitive.

Sub un ultim aspect, se reține că dispozițiile legale privitoare la pedeapsă în cazul concursului de infracțiuni constituie norme de drept penal substanțial potrivit legislației penale, precum și jurisprudenței Curții Constituționale — în acest sens, Decizia nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2012, Decizia nr. 1.483 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2011.

În considerentele deciziilor amintite s-a statuat că *„în ceea ce privește criteriile de delimitare a normelor de drept penal de cele de procedură penală, așezarea acestor norme în Codul penal sau în Codul de procedură penală nu constituie un criteriu pentru deosebirea lor. De asemenea, dacă se ia în considerare criteriul obiectului de reglementare... norma care privește cuantumul pedepsei aplicabile anumitor infracțiuni poate fi încadrată în categoria normelor de drept substanțial, și nu în categoria celor de procedură penală. La aceeași concluzie se ajunge și dacă se ia în considerare criteriul scopului normei, care atribuie un drept, o facultate, nefiind o normă care să reglementeze proceduri. Totodată, nu poate fi înlăturat nici criteriul rezultatului la care conduce norma.*

În măsura în care aplicarea concretă a unei norme la o speță dedusă judecării, indiferent de ramura de drept căreia îi aparține, aduce o schimbare cu privire la ...aplicarea pedepselor, aceasta va cădea sub incidența legii penale mai favorabile.

Așadar, faptul că textul legal figurează în Codul de procedură penală nu este un impediment în considerarea lui ca fiind o normă de drept penal susceptibilă de a fi aplicată retroactiv, în cazul în care este mai blândă”.

În cauză, aplicarea concretă a dispozițiilor legale referitoare la concursul de infracțiuni aduce o schimbare cu privire la pedeapsa rezultantă, astfel că, având caracterul de norme de drept penal substanțial, potrivit criteriilor enunțate, devine incident principiul aplicării legii penale mai favorabile (*mitior lex*).

Procedura de modificare a pedepsei prevăzută în art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală privește exclusiv stabilirea pedepsei rezultante pe baza dispozițiilor referitoare la pedeapsă în situația concursului de infracțiuni.

În cadrul acestei proceduri distincte de judecarea fiecăreia dintre infracțiunile din structura pluralității, instanța aplică pentru prima dată normele de drept penal substanțial în materia concursului de infracțiuni.

Aplicând pentru prima dată normele de drept penal substanțial în cadrul unei judecăți distincte, nu există temeii legal pentru a înlătura incidența principiului aplicării legii penale mai favorabile în condițiile art. 5 din noul Cod penal și nici pentru a înlocui acest principiu specific normelor de drept substanțial cu principiul imediației aplicabilități ce caracterizează normele de drept procesual penal.

Prin determinarea legii penale mai favorabile în procedura de modificare a pedepsei prevăzute în art. 585 alin. (1) lit. a) din

Codul de procedură penală nu se nesocotește Decizia Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, potrivit căreia dispozițiile art. 5 din noul Cod penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

În cadrul judecății distincte pe care o presupune aplicarea pedepsei rezultante, instanța nu poate combina prevederile din Codul penal anterior cu prevederile din noul Cod penal, ci aplică global dispozițiile uneia dintre legile succesive care sunt mai favorabile.

Pentru considerentele expuse, Înalta Curte va admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală prin Încheierea din 22 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.137/122/2014 (2.787/2015) și va stabili că în procedura de modificare a pedepsei prevăzută de art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cadrul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicată în temeiul Codului penal anterior pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub Codul penal anterior, se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului conform art. 5 din Codul penal.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală prin Încheierea din 22 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.137/122/2014 (2.787/2015), prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile referitoare la chestiunea de drept: „dacă în aplicarea art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cazul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicate în temeiul Codului penal din 1968 pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul Codului penal din 1968 se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului în temeiul art. 5 din noul Cod penal sau se aplică legea în vigoare la momentul efectuării operațiunii de contopire”.

Stabilește că în procedura de modificare a pedepsei prevăzută de art. 585 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, în cadrul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicată în temeiul Codului penal anterior pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub Codul penal anterior, se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului conform art. 5 din Codul penal.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Marcela Radu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

